

INDICADORS DE CONJUNTURA ECONÒMICA

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2010

	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,7	3,0
Índex de preus industrials ¹	0,8	4,9
Índex de producció industrial	-	4,3 ²

Font: Idescat i INE.

1) Darrera dada: mes de desembre de 2010.

2) Variació interanual de la mitjana de l'índex del mes de gener al mes de novembre (2009-2010).

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

CATALUNYA 2009-2010

L'IPC ha pujat el 0,7% aquest darrer mes de desembre i la variació interanual s'ha situat en el 3%. Els preus industrials també han crescut aquest mes de desembre, el 0,8%, fins a situar la variació interanual en el 4,9%. La variació interanual de la producció acumulada des de principis d'any fins el mes de novembre s'ha mantingut al 4,3%. Finalment, l'indicador de clima industrial del mes de desembre ha millorat tant si es compara amb el del mes anterior com amb el d'ara fa un any.

INDICADORS DE MERCAT DE TREBALL - RELACIONS LABORALS

ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Desembre 2010

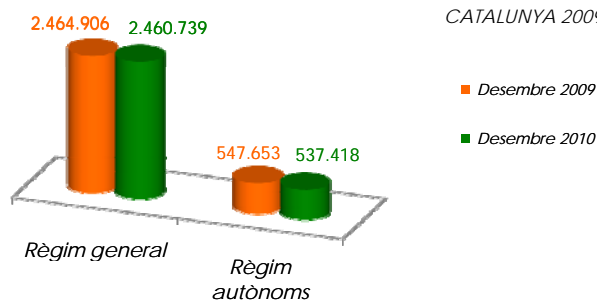
		Var. Interanual
Atur registrat ¹	562.673	0,2
	Homes	-2,2
	Dones	3,0
Ctes. indefinits ¹	18.586	2,7
	Homes	8,4
	Dones	-3,5
Ctes. temporals ¹	148.239	0,6
	Homes	4,1
	Dones	-2,6
Afiliació. Total Sistema ²	3.086.563	-0,4

1) Font: Observatori del treball. Departament d'Empresa i Ocupació.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

CATALUNYA 2009-2010

Al mes de desembre els treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social han tingut un decrement del 0,17% respecte al mes de desembre de l'any anterior. En el mateix període els treballadors afiliats al Règim Especial d'Autònoms han tingut un decrement de l'1,9%.

FACTORS I DETERMINANTS DEL RISC DE FRACÀS ESCOLAR A CATALUNYA

APROXIMACIÓ QUALITATIVA

Factors explicatius més importants.

Factors institucionals
<ul style="list-style-type: none"> Centre escolar: organització escolar, recursos, professorat, planificació educativa. Pràctica docent: relació professor/a - alumnat, funció educadora contra instructora, motivació del professorat, vocació docent.
Factors familiars
<ul style="list-style-type: none"> Ambient familiar: tipus de socialització, valor atorgat a l'educació, normes, hàbits. Capital cultural: nivell educatiu, llibres i ordinador, estil de socialització, pràctiques culturals. Estat social socioeconòmic: classe social.
Referents identitaris
<ul style="list-style-type: none"> Condicció immigratòria: diferencial cultural, sistema educatiu, estatus socioeconòmic. Joventut: grup d'iguals, barri o carrer, sistema de valors.

Nota: l'ordre d'importància d'aquests factors disminueix de dalt a baix i d'esquerra a dreta.

UNA ANÀLISI BASADA EN PISA-2006

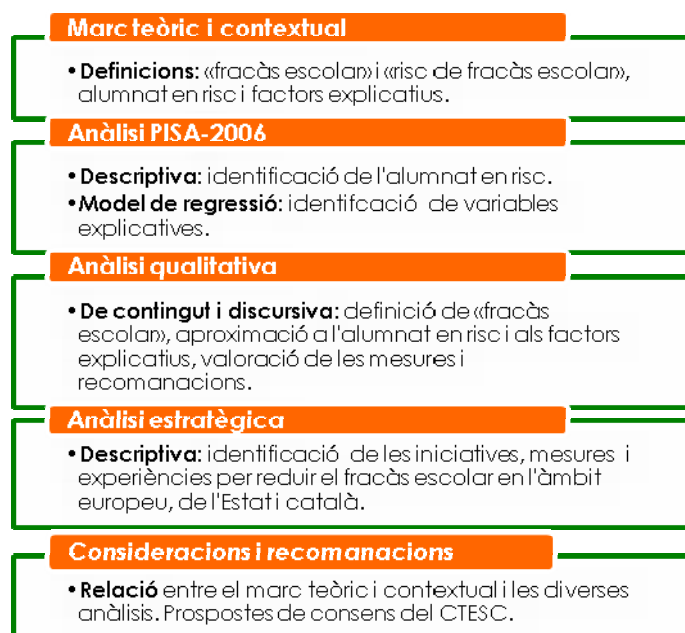
NOIES	NOIS
<p>Augmenta el risc:</p> <ul style="list-style-type: none"> L'origen immigratori de 1a generació. El % d'alumnat repetidor en el centre educatiu. 	<p>Augmenta del risc:</p> <ul style="list-style-type: none"> L'origen immigratori de 1a generació i de 2a generació. El % d'alumnat repetidor en el centre educatiu.
<p>Disminueix el risc:</p> <ul style="list-style-type: none"> L'ocupació de coll blanc qualificat de la mare. La disponibilitat de llibres a la llar. L'assistència a un centre concertat. 	<p>Disminueix el risc:</p> <ul style="list-style-type: none"> L'expectativa ocupacional de coll blanc qualificat. La disponibilitat de llibres a la llar i l'ús alt de l'ordinador. L'assistència a un centre concertat.

Font: Informe sobre el risc de fracàs escolar a Catalunya (CTESC).

http://www.ctesc.cat/doc/doc_57480137_1.pdf

La reducció del «fracàs escolar» i del «risc de fracàs escolar» és important per assolir el ple desenvolupament social i econòmic de Catalunya. Motivat per la diagnosi del sistema educatiu català i l'expectativa generada pel Pacte Nacional per l'Educació, el CTESC ha elaborat un informe que integra diversos estudis sobre el risc de fracàs escolar en l'Educació Secundària Obligatoria, aprovat per consens pel Ple en la reunió del dia 20 de desembre de 2010. L'informe defineix els conceptes de risc i fracàs escolar, identifica l'alumnat en aquesta situació de risc i els factors que la determinen i l'expliquen, i proposa de consens les mesures que una política educativa destinada a reduir el fracàs escolar hauria de tenir en compte.

Figura 1. Estructura de l'informe sobre el risc de fracàs escolar a Catalunya.

En primer lloc, el capítol tercer, «**Marc teòric i Contextual**» de l'informe, apunta que el sistema educatiu català no es pot aïllar del model de creixement econòmic i viceversa, i que obté resultats millors en equitat que en qualitat. A més, el concepte de «fracàs escolar» es construeix culturalment i social i això implica tenir dificultats per delimitar-lo i quantificar-lo. En aquest sentit, l'informe considera tots els indicadors de risc, inclosa la repetició, i entén el fracàs escolar com un procés dinàmic, acumulatiu, i explicat per variables de diversos nivells (individual, familiar, social i institucional).

En segon lloc, el capítol quart, «**El risc de fracàs escolar a Catalunya. Una anàlisi basada en PISA-2006**» relaciona les competències de PISA amb el risc de fracàs escolar. Una primera anàlisi descriptiva identifica l'alumnat que se situa en els nivells de competències més baixos de PISA-2006: les noies en matemàtiques i ciències, els nois en lectura, l'origen immigratori de primera generació, els que tenen mares i pares amb ocupacions de coll blau no qualificat i/o nivell de formació baix, la disponibilitat i l'ús escàs de recursos culturals (llibres) i educatius (ordinador) a la llar; però també, l'elevada presència (de més del 20%) d'alumnat d'origen immigratori al centre i la titularitat pública. D'altra banda la probabilitat de situar-se en els nivells de competències més baixos disminueix quan la mitjana del nivell educatiu dels pares i

mares de l'alumnat del centre o el percentatge de progenitors en ocupacions de coll blanc és alt.

No obstant això, l'anàlisi de regressió identifica, primer, la causalitat entre el nivell de competències de PISA-2006 i la probabilitat d'estar en risc de fracàs escolar (repetir curs), i segon, les variables explicatives d'aquest risc. Així, la probabilitat de risc augmenta amb l'origen immigratori de primera generació -en el cas dels nois, també de segona generació- i el percentatge elevat d'alumnat repetidor al centre (efecte company), i disminueix amb la disponibilitat de recursos culturals (llibres) a la llar, l'assistència a un centre concertat, l'ocupació de coll blanc qualificat de la mare en les noies o l'expectativa d'ocupació de coll blanc qualificat en els nois, entre d'altres. Els àmbits d'anàlisi més centrats en la família i l'aula quedarien fora de l'abast d'aquest estudi.

En tercer lloc, el capítol cinquè, «**Una aproximació qualitativa al risc de fracàs escolar**» recull els discursos majoritaris i minoritaris dels actors socials de consens entrevistats, i que es poden resumir de la manera següent: fracassa el sistema educatiu, hi ha un decalatge entre els primers indicis de risc i la resposta institucional, els factors més rellevants són els institucionals, és a dir, el centre escolar i la pràctica docent, i els familiars, l'ambient, el capital cultural i l'estatus socioeconòmic familiar, per aquest ordre. Així, en l'àmbit institucional són importants l'organització, els recursos, el professorat i la planificació educativa del centre escolar, seguit de la relació entre el professorat i l'alumnat, el rol educador contra el d'instructor, la motivació, i la vocació docent del professorat, i, en l'àmbit familiar, l'estil de socialització, la valoració de l'educació, els referents normatius i els hàbits, seguit del nivell formatiu dels progenitors i les pràctiques i consums culturals familiars.

Aquest capítol també recull les recomanacions i la valoració que els actors socials entrevistats fan de les actuacions de l'Administració per reduir el fracàs escolar, i que en resum és positiva en la concepció del principi d'avaluació i autonomia dels centres escolars, el nou màster de formació inicial del professorat i les mesures d'atenció a la diversitat com ara les aules d'acollida, i negativa, en l'aplicació d'aquestes mesures, la quantia, qualitat i gestió dels recursos, la metodologia d'ensenyament, l'adequació de les polítiques generals a la singularitat territorial i del centres, la relació família i escola, i l'atenció a la salut mental.

El capítol sisè «**Estratègies públiques de reducció del fracàs escolar**» recull d'una banda, la Nova Estratègia Europea 2020 i els diversos Plans de l'Estat espanyol, i en l'àmbit català, el Pacte Nacional per a l'Educació, la Llei d'educació de Catalunya i les mesures diverses dirigides al sistema educatiu, l'alumnat i el professorat, i de l'altra, algunes experiències com ara «Accés», «Treball en equip i tutoria de l'alumnat» i «Col·legi Claret i el sistema educatiu finlandès».

Finalment, el capítol setè «**Consideracions i recomanacions**» exposa el consens del CTESC sobre allò que la política educativa hauria de considerar.

Vegeu l'informe a:

http://www.ctesc.cat/doc/doc_57480137_1.pdf